

The Hague String Trio

After the Darkness

The Hague String Trio After the Darkness

Hans Krása (1899-1944)
Passacaglia & Fuga (Terezín 1944)

1. Passacaglia: Sehr ruhig	6:25
2. Fuga: Allegro molto	2:43

Hans Krása (1899-1944)
3. **Tanec** (Terezín 1943) 5:48

Gideon Klein (1919-1945)
String trio (Terezín 1944)

4. Allegro	2:17
5. Variations on a Moravian folk song: Lento	6:45
6. Molto vivace	3:19

László Weiner (1916-1944)
Serenade (1938)

7. Andante - Allegro	4:36
8. Adagio	5:02
9. Allegro	3:37

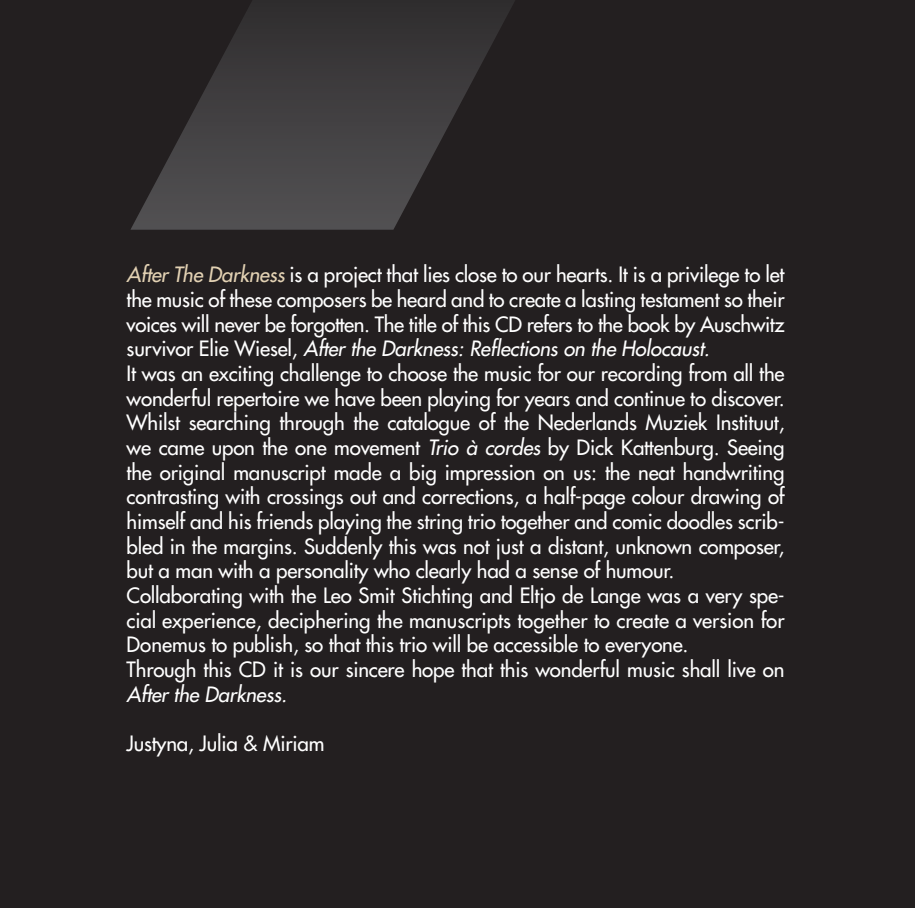
Dick Kattenburg (1919 -1944)
10. **Trio à cordes** (1937 -1939) * 5:48

Mieczysław Weinberg (1919-1996)
String trio Op. 48 (1950)

11. Allegro con moto	5:47
12. Andante	4:37
13. Moderato assai	4:21

Total playing time: 61:13 min.

* World premiere recording

After The Darkness is a project that lies close to our hearts. It is a privilege to let the music of these composers be heard and to create a lasting testament so their voices will never be forgotten. The title of this CD refers to the book by Auschwitz survivor Elie Wiesel, *After the Darkness: Reflections on the Holocaust*.

It was an exciting challenge to choose the music for our recording from all the wonderful repertoire we have been playing for years and continue to discover. Whilst searching through the catalogue of the Nederlands Muziek Instituut, we came upon the one movement *Trio à cordes* by Dick Kattenburg. Seeing the original manuscript made a big impression on us: the neat handwriting contrasting with crossings out and corrections, a half-page colour drawing of himself and his friends playing the string trio together and comic doodles scribbled in the margins. Suddenly this was not just a distant, unknown composer, but a man with a personality who clearly had a sense of humour.

Collaborating with the Leo Smit Stichting and Eltjo de Lange was a very special experience, deciphering the manuscripts together to create a version for Donemus to publish, so that this trio will be accessible to everyone.

Through this CD it is our sincere hope that this wonderful music shall live on *After the Darkness*.

Justyna, Julia & Miriam

After the Darkness

Nearly seventy-five years after the liberation of May 1945, World War II still plays a substantial role in European politics, in our thinking and our actions. And although few of those who witnessed events at the time can still tell about it, each year many books and films are produced about what is sometimes all too easily referred to as 'the war', while we ignore the fact that this war was preceded by another war, one that is known in many countries as 'The Great War'. We are now at a remove of three generations from World War II and are still discovering new facts, still confronted with new insights, still finding new testimonials from those times.

In a certain sense, this CD production also belongs to the category of recently discovered testimonials from the dark years between 1933 and 1945, when the Nazis took power in Germany and, step by step, went on to subject the entire European continent to their rule. During the same period, a large part of the Soviet Union suffered under Stalin's dictatorship, Spain was subjected to Franco's fascist regime, and for some time already, Italy had been in the same plight under Mussolini. Everywhere, freedom of speech was restricted. And not only in Europe. Moreover, several generations of Jewish composers and performing musicians seemed simply to have disappeared. Not until a quarter of a century after the war did people start to 'discover', little by little, just how much music had been lost through the war. Yet today, unknown compositions from those years are regularly discovered, and works thought to have been lost are found again.

It is immediately apparent from the life spans of the composers whose works are performed on this CD that, of these five, only Weinberg survived the war. Hans Krása and Gideon Klein lived for a while in Theresienstadt (Terezin), where their colleagues and fellow countrymen Viktor Ullman and Pavel Haas were imprisoned. This small Bohemian city, some sixty kilometres northwest of Prague, was fully set up as

a 'model camp' where, over a period of a few years, more than 140,000 Jews were put up on their way to the extermination camps. From the outset, much attention was paid to art and culture in Theresienstadt, not least for propaganda purposes. Krása and Klein were transported to Auschwitz on 16 October 1944, where the former died in the gas chambers two days later and the latter had to carry out forced labour in the coal mines of the nearby Fürstengrube, and perished there.

Krása and Klein as well as Ullmann and Haas contributed extensively to the rich and multifaceted musical life in Theresienstadt. There Hans Krása composed a number of lieder and the works for string trio that are performed on this CD, the *Dance* (in Czech: *Tanec*) in 1943 and the *Passacaglia and Fugue* in 1944. Although his well-known children's opera *Brundibár* was composed in 1938 and was first performed in 1942, shortly before Krása was deported from Prague, it primarily became known for its many performances in Theresienstadt in 1943/1944. During the same period, in addition to a few works for vocal en-

Hans Krása (top), Gideon Klein

semble, Gideon Klein composed a *Fantazie a Fuga* for string trio (1943), a *Piano Sonata* (1943) and in 1944 the *String Trio*.

Krása's *Dance* is a fine example of the influence of folk music on art music, which had taken shape in Central Europe in the mid-nineteenth century. But there was a difference: the harmonies were closer to genuine folk music than was the case in Dvořák's time. The *Passacaglia and Fugue* is a highly serious work, and it makes it quite clear what Krása meant by his comment in the programme notes that he had been influenced by Schönberg in that every note was of the utmost importance and a logical part of the greater whole; but nonetheless, he was not afraid to write melodious music: "*I am sufficiently daring, as a modern composer, to write melodic music*".

Whereas Hans Krása could already look back on a respectable career when he was deported, Gideon Klein, twenty years his junior, was just starting out. After a handful of works composed at a young age, including the extremely modern *Four movements for string quartet* (1936/38), he decided to study under leading composer Alois Hába. He organised numerous concerts in Theresienstadt and encouraged colleagues there to continue composing. The *String Trio* is his last work. He completed the three movements (Allegro, Lento and Molto vivace) on 5 September, 21 September and 7 October 1944 respectively. Nine days later, he and most of his colleagues were deported. The style of this trio is less modern than that of his earlier works. The spirit of Janáček is present in both the *Dance* and the *Trio*, joined in the finale by that of Bartók. The Lento consists of a theme with eight variations based on a Moravian folk song, *Ta Knezdubská vez* (The Spire of Knezdub).

The Hungarian László Weiner studied composition with Zoltán Kodály from 1934 to 1940, during which time he also made a name as a composer, pianist and conductor. Early in 1943, shortly after marrying singer Vera Rózsa, Weiner was arrested and deported to a prison camp in Lukov, in Slovakia, where he died in 1944. The *Serenade* for string trio (1938) is his earliest known work. The influence of his great source of inspiration, Kodály, is immediately recognisable here, such as the

distinctly lyrical expressiveness of his music. The ease with which Weiner modelled the three movements (Andante-Allegro, Adagio and Allegro) is striking. He was a master of the craft. The melodies in the first two movements arise naturally from the context, and the modest references to the dance music in the finale are subdued and understated.

Dick Kattenburg started composing at an early age and took lessons from composer Hugo Godron at the music school in Bussum. After his finals, he left for Antwerp, where he very likely gained diplomas for violin and music theory at the Collège Musical Belge. Back in the Netherlands, he wrote several chamber music works in rapid succession, including a *Flute Sonata* (1937), the *Trio à cordes* (1939) and *Flirtations* for four-handed piano (1939). Willem Pijper helped him prepare for the Dutch state examinations.

In the meantime, however, war had broken out everywhere, and it became next to impossible for Jews to take part in musical life. Nevertheless Dick Kattenburg continued to compose with great optimism. Ultimately, at the end of 1942

László Weiner (top), Dick Kattenburg

he had to go into hiding, but in the spring of 1944 he was arrested and deported to Westerbork, and from there he was sent to Auschwitz. According to the documents we still have, he must have died somewhere in Central Europe on 30 September 1944.

The concise and powerful *Trio à cordes* gives a good impression of Kattenburg's talent and his mastery of form and technique. His handwriting in the trio shows both an immense drive and a keen understanding of everything that is deemed to be a superfluous digression. Kattenburg signed the work with a pseudonym: Van Assendelft Van Wijk (he did so more often while he was in hiding) and on the front page of the score he drew the trio for whom this work was intended: viola player Theo Kroeze, cellist Anton Dresden (son of composer Sem Dresden) and he himself as violinist.

The real name of Russian composer Mieczysław Weinberg, born in Warsaw, was Moisey Samuilovich Vaynberg. Such a markedly Jewish name, however, was not practical in the predominantly anti-Semitic Soviet Union under Stalin. And so his name has always been known as Weinberg. He first studied piano at the conservatory in Warsaw, and after Poland was overrun by the Germans, he studied composition in Minsk. His parents (both were famous artists) and younger sister Esther were killed in the Trawniki concentration camp in 1943. After his studies, Weinberg went to Tashkent where, through contacts, he made the acquaintance of Dmitri Shostakovich, who had him transferred to Moscow.

The ties with Shostakovich, who was already the most famous Soviet composer, had huge consequences for the musical development of both men. Weinberg initially became one of the most important of Shostakovich's followers, and later, brought him in contact with an important tradition of Jewish lieder and with klezmer music. In early 1953 Weinberg was arrested for his ties with a person who was disagreeable to Stalin (a Jewish uncle of his wife's, who was a doctor in the Kremlin). Shostakovich saved Weinberg from a possible death by writing a letter to top Soviet officials in his defence.

Mieczysław Weinberg

In addition to his twenty-five symphonies and many solo concertos, Weinberg left behind several operas, ballets and vocal cycles, plus an impressive number of chamber music works, including seventeen string quartets, many sonatas and the String Trio Opus 48, which he composed in 1950. The influence of Shostakovich is clearly present here, as in the despondently lyrical *Allegro con moto*. The more spirited passages are reflections on the klezmer style, as also used by Shostakovich in both the *Second Piano Trio* (1944) and the *Fourth String Quartet* (1949). The *Andante* consists of a somewhat unreal fugue. The spirit of Shostakovich and his own Jewish background are the most powerfully present in the finale (*Moderato assai*). This folkish and at the same time oppressive music shows just how great Weinberg's influence was on Shostakovich.

Leo Samama, 2018

The Hague String Trio

The Hague String Trio was founded by Justyna, Julia & Miriam in 2006. After years of study and working in many countries, including Russia, Mexico, Norway, England, Germany and The Netherlands, all three settled in The Hague. They came together to share their love for chamber music and have formed a strong bond over their many years as an ensemble. The trio enjoys exploring the extensive string trio repertoire, from treasured masterpieces to lesser known compositions which they feel deserve more recognition. They also work closely with composers such as Robin Holloway, Kerry Woodward, Arne Werkman and Reza Nakisa as well as fellow musicians, including oboist Pauline Oostenrijk & pianist Daniël Kramer with whom they play regularly.

The Hague String Trio performs throughout The Netherlands, and gives concerts every year in England and Germany, where it has built up devoted followings.

Justyna & Miriam are both members of the Residentie Orkest, The Hague and Julia is a sought after viola pedagogue in many conservatoires in The Netherlands.

Trio à cordes

Colour drawing by Dick Kattenburg on the front page of his *Trio à cordes* depicting viola player Theo Kroeze, cellist Anton Dresden (son of composer Sem Dresden) and himself as violinist.

After The Darkness is een project dat ons na aan het hart ligt. Wij voelen het als een voorrecht de muziek van deze componisten te laten horen en een blijvende nalatenschap te creëren, zodat hun stemmen nooit vergeten worden. De titel van de cd verwijst naar het boek van Auschwitz-overlevende Elie Wiesel, *After the Darkness: Reflections on the Holocaust*.

Het was een mooie uitdaging om de muziek voor onze opname te kiezen uit het prachtige repertoire dat we al jaren spelen en nog steeds ontdekken.

Terwijl wij de catalogus van het Nederlands Muziek Instituut doorzochten, ontdekten wij het eendelige *Trio à cordes* van Dick Kattenburg. Wat was het indrukwekkend om het oorspronkelijke manuscript te zien: zijn nette handschrift met slordige correcties, een halve pagina grote kleurentekening van zichzelf en zijn vrienden terwijl ze samen zijn strijktrio spelen, en komische krabbels in de kantlijn. Ineens was hij niet zomaar een onbekende componist, maar een man met persoonlijkheid die duidelijk gevoel voor humor had!

Wij vonden het vooral bijzonder om met de Leo Smit Stichting en Eltjo de Lange het manuscript te ontcijferen en een versie samen te stellen die geschikt was voor publicatie door Donemus, zodat dit trio toegankelijk zal zijn voor iedereen.

Het is onze oprechte hoop dat via deze cd deze geweldige muziek zal voortleven *After the Darkness*.

Justyna, Julia en Miriam

After the Darkness

Bijna vijfenzeventig jaar na de bevrijding van mei 1945 speelt de Tweede Wereldoorlog nog steeds een aanzienlijke rol in de Europese politiek, in ons denken en ons handelen. En terwijl nog maar weinig getuigen van toen ons er nu nog over kunnen vertellen, worden jaarlijks nog steeds vele boeken en films geproduceerd over wat wij soms wat al te gemakkelijk 'de oorlog' noemen, terwijl we eraan voorbij gaan dat die oorlog vooraf wordt gegaan door een andere, die in vele landen bekend is als 'de Grote Oorlog'. Inmiddels zijn we drie generaties van die tweede oorlog verwijderd en toch ontdekken we nog immer nieuwe feiten, worden we met nieuwe inzichten daarover geconfronteerd en vinden we nieuwe getuigenissen van toen.

In zekere zin hoort ook deze cd-productie tot die categorie van deels recent ontdekte getuigenissen uit de donkere jaren tussen 1933 en 1945, toen de nazi's in Duitsland de macht overnamen en stap voor stap vrijwel geheel Europa aan zich onderwierpen. In diezelfde periode leed een groot deel van de Sovjet-Unie onder de knoet van Stalin, werd Spanje onderworpen aan het fascistische regime van Franco, terwijl Italië al enige tijd eenzelfde lot had getroffen onder Mussolini. Het vrije woord werd overal aan banden gelegd. En niet alleen in Europa. Bovendien leken meerdere generaties Joodse componisten en uitvoerende musici van de aardbodem verdwenen. Pas een kwarteeuw na de oorlog 'ontdekte' men mondjesmaat hoeveel getuigenissen, hoeveel muziek, er door de oorlog verloren was gegaan. En nog steeds worden met de regelmaat van de klok onbekende composities uit die jaren ontdekt en verloren gewaande werken teruggevonden.

Aan de levensdata van de op deze cd uitgevoerde componisten is direct af te lezen dat van het vijftal componisten uitsluitend Weinberg de oorlog heeft overleefd. Hans Krása en Gideon Klein verbleven enige tijd in Theresienstadt (Terezín), waar ook hun

collega's en landgenoten Viktor Ullmann en Pavel Haas gevangen werden gezet. Dit Boheemse stadje (ongeveer zestig kilometer ten noordwesten van Praag) was geheel ingericht als een 'modelkamp' waarin binnen enkele jaren meer dan 140.000 joden werden ondergebracht op weg naar de vernietigingskampen. In Theresienstadt werd vrijwel van meet af aan veel aandacht aan kunst en cultuur geschonken, niet in de laatste plaats voor propagandistische doeleinden. Krása en Klein werden op 16 oktober 1944 naar Auschwitz afgevoerd, waar de eerstgenoemde twee dagen later in de gaskamers stierf en de ander in de kolenmijnen van het nabijgelegen Fürstengrube dwangarbeid moest verrichten en daar omkwam.

Evenals Ullmann en Haas hebben Krása en Klein intensief bijgedragen aan het rijke en veelzijdige muziekleven in Theresienstadt. Hans Krása componeerde er enkele liederen en de werken voor strijktrio die op deze cd worden uitgevoerd, de *Dans* (in het Tsjechisch: *Tanec*) in 1943 en de *Passacaglia en Fuga* in 1944. Hoewel zijn bekende kinderopera *Brundibár* al in 1938 was ontstaan en in 1942, kort voor Krása uit Praag werd gedeporteerd, was uitgevoerd, werd deze vooral bekend door de vele uitvoeringen in Theresienstadt in 1943/1944. Gideon Klein schreef in dezelfde tijd, naast enkele werken voor vocaal ensemble, een *Fantazie a Fuga* voor strijkkwartet (1943), een *Pianosonate* (1943) en in 1944 het *Strijktrio*.

Aan Krása's *Dans* is de invloed van de volksmuziek op de kunstmuziek duidelijk te horen, een invloed die zich in Centraal-Europa al sinds het midden van de 19e eeuw deed gelden. Met dat verschil dat de samenklanken getrouwer zijn aan de echte volksmuziek dan men in de tijd van Dvořák realiseerde. De *Passacaglia en Fuga* getuigen van een grote ernst en laten tevens horen wat Krása bedoelde toen hij in een programmatoelichting liet weten dat hij in die zin door Schönberg was beïnvloed dat voor hem elke toon van het grootste belang was en een logisch onderdeel van het geheel, maar dat hij niettemin er ook niet voor terugdeinsde melodische muziek te schrijven: "*Mijn muziek is geheel en al gebaseerd op het concept van het toegankelijke melodisch karakter*".

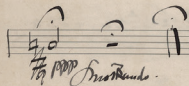
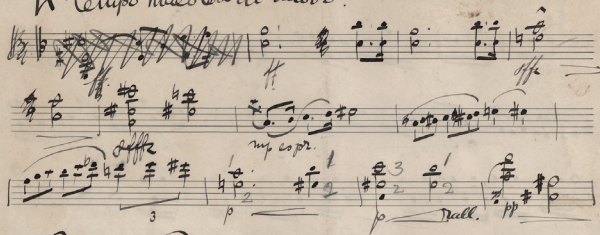
Terwijl Hans Krása al een aanzienlijke loopbaan achter de rug had toen hij werd gedeporteerd, stond de twintig jaar jongere Gideon Klein in feite aan het begin daarvan. Na een handvol jeugdwerken, waaronder de hoogst moderne *Vier delen voor strikkwartet* (1936/38) besloot hij bij de vooraanstaande componist Alois Hába te gaan studeren. In Theresienstadt organiseerde hij tal van concerten en stimuleerde zijn collega's daar vooral met componeren door te gaan. Het *Strijktrio* is zijn laatste werk. Hij voltooide de drie delen (Allegro, Lento en Molto vivace) achtereenvolgens op 5 september, 21 september en 7 oktober 1944. Negen dagen later werden hij en de meeste van zijn collega's afgevoerd. De stijl van het trio is minder modern dan die van de vroegere werken. Zowel in de *Dans* als het *Trio* waart de geest van Janáček (maar in de finale ook van Bartók) rond. Het Lento bestaat uit een thema met acht variaties gebaseerd op een Moravisch volkslied *Ta Knezdubská vez* (De torenspits van Knezdub).

De Hongaar László Weiner studeerde van 1934 tot 1940 compositie bij Zoltán Kodály en maakte al tijdens zijn studie naam als componist, pianist en dirigent. Begin 1943, kort na zijn huwelijk met de zangeres Vera Rózsa, werd Weiner opgepakt en naar een strafkamp in het Slowaakse Lukov afgevoerd, waar hij in 1944 de dood vond. De *Serenade* voor strijktrio (1938) is het vroegste werk dat van hem bekend is. De invloed van zijn grote voorbeeld, Kodály, is hier direct te herkennen, zoals in de uitgesproken lyrische expressiviteit van zijn muziek. Opvallend is het gemak waarmee Weiner de drie delen (Andante-Allegro, Adagio en Allegro) heeft vormgegeven. Hij beheerste het vak door en door. De melodieën in de eerste twee delen bloeien als vanzelf uit de context op en de bescheiden verwijzingen naar de dansmuziek in de finale zijn mooi ingetogen gehouden.

Dick Kattenburg begon al jong te componeren en kreeg enige tijd les aan de Bussumse muziekschool van de componist Hugo Godron. Na zijn eindexamen vertrok hij naar Antwerpen, waar hij waarschijnlijk aan de Collège Musical Belge diploma's voor viool en muziektheorie behaalde. Eenmaal terug in Nederland schreef

Dick Kattenburg often decorated his manuscripts with doodles,
these clearly capture the spirit of the late 1930s.

alto
K tempo maestoso di *9* nuovo.

hij kort na elkaar meerdere kamermuziekwerken, waaronder een Fluitsonate (1937), het Trio à cordes (1939) en Flirtations voor piano vierhandig (1939). Tevens werd hij door Willem Pijper geholpen met de voorbereidingen voor de Nederlandse staats-examens.

Inmiddels was de oorlog echter alom losgebarsten en werd het voor Joden bijkans onmogelijk aan het muziekleven deel te nemen. Dick Kattenburg zette echter met veel optimisme het componeren voort. Uiteindelijk moest hij eind 1942 onderduiken, maar in de lente van 1944 werd hij opgepakt en naar Westerbork afgevoerd, vanwaar hij in mei op transport naar Auschwitz werd gesteld. Volgens de overgeleverde documenten moet hij op 30 september 1944 ergens in Centraal-Europa zijn overleden.

Het bondige en krachtige *Trio à cordes* geeft een goede indruk van Kattenburgs talent en zijn beheersing van vorm en techniek. Zijn handschrift in het trio toont zowel een grote gedrevenheid als een scherp inzicht in alles wat een overvullige uitweiding werd geacht te zijn. Kattenburg signeerde het werk overigens onder een pseudoniem: Van Assendelft Van Wijk (tijdens de onderduik deed hij dat vaker) en tekende op de voorpagina van de partituur het trio voor wie ongetwijfeld dit werk bedoeld was: de altist Theo Kroeze, de cellist Anton Dresden (zoon van componist Sem Dresden) en zichzelf als violist.

De in Warschau geboren Russische componist Mieczysław Weinberg heette eigenlijk Moisey Samuilovich Vaynberg. Een zo uitgesproken Joodse naam was echter niet handig in de overwegend antisemitische Sovjet-Unie onder Stalin. En zo is zijn naam tot op heden bekend gebleven als Weinberg. Hij studeerde eerst piano aan het conservatorium van Warschau en nadat Polen door de Duitsers onder de voet was gelopen, compositie in Minsk. Zijn ouders (beiden bekende kunstenaars) en jongere zuster Esther werden in 1943 in het concentratiekamp Trawniki vermoord. Na zijn studie vertrok Weinberg naar Tasjkent, waar hij via-via in contact kwam met Dmitri Sjostakovitsj, die hem naar Moskou liet overplaatsen.

De band met deze toen al meest beroemde van de Sovjet-componisten heeft grote gevolgen gehad voor de muzikale ontwikkeling van beide mannen. Weinberg werd in eerste instantie een van de belangrijkste volgelingen van Sjostakovitsj. Omgekeerd bracht hij deze in contact met een belangrijke traditie van Joodse liederen en met de klezmermuziek. Begin 1953 werd Weinberg gevangengenomen vanwege zijn banden met een Stalin onwelgevallig persoon (een Joodse oom van zijn echtgenote, die arts was in het Kremlin). Sjostakovitsj heeft Weinberg toen van een mogelijke dood gered met een verdedigende brief aan de Sovjet-top.

Naast zo'n vijftientig symfonieën en vele soloconcerten liet Weinberg meerdere opera's, balletten en vocale cycli na, plus een indrukwekkende hoeveelheid kamermuziekwerken, waaronder zeventien strijkkwartetten, vele sonates en het *Strijktrio* opus 48, dat hij in 1950 componeerde. De invloed van Sjostakovitsj is hier duidelijk aanwezig, zoals in het overwegend mistroostige en zangerige *Allegro con moto*. De fellere passages zijn reflecties op de klezmerstijl, zoals ook Sjostakovitsj zowel in het *Tweede pianotrio* (1944) als het *Vierde strijkkwartet* (1949) heeft ingezet. Het Andante bestaat uit een enigszins onwezenlijke fuga. In de finale (*Moderato assai*) waren de geest van Sjostakovitsj en zijn eigen Joodse achtergrond het krachtigst rond. Tevens blijkt uit deze volkse en tegelijk beklemmende muziek hoe groot juist de invloed van Weinberg op Sjostakovitsj is geweest.

Leo Samama, 2018

The Hague String Trio

The Hague String Trio werd in 2006 opgericht door Justyna, Julia en Miriam. Na jaren van studie en werk in vele landen, waaronder Rusland, Mexico, Noorwegen, Engeland, Duitsland en Nederland, hebben ze zich alle drie in Den Haag gevestigd. Zij kwamen bij elkaar om hun liefde voor kamermuziek te delen en hebben zich in de vele jaren tot een hecht ensemble gevormd. Het trio verkent graag het uitgebreide strijktriorepertoire, van de geliefde meesterwerken tot de minder bekende composities die volgens hen de moeite waard zijn om gehoord te worden.

Zij werken nauw samen met componisten zoals Robin Holloway, Kerry Woodward, Arne Werkman en Reza Nakisa, evenals met medemusici, waaronder hoboïste Pauline Oostenrijk en pianist Daniël Kramer, met wie ze regelmatig spelen. The Hague String Trio treedt op in heel Nederland en geeft elk jaar concerten in Engeland en Duitsland, waar het een trouw publiek heeft opgebouwd.

Justyna en Miriam zijn beiden lid van het Residentie Orkest in Den Haag en Julia is een vooraanstaand altviooldocente aan verschillende conservatoria in Nederland.

The Hague String Trio

Justyna Briefjes | violin

Julia Dinerstein | viola

Miriam Kirby | cello

Recording: Mediatrack

Producer/recording engineer: Tom Peeters

Recording location: Renswoude, The Netherlands

Recording dates: July 9-11, 2018

Microphones: Brüel & Kjaer 4003, Neumann modified by Rens Heijnis

Microphone cables, interlinks: Acoustic Revive

Text: Leo Samama

Translations: Carol Stennes/Muse Translations & Sara Kirby-Nieweg

Photography: Michel Marang

Artwork design: Egbert Luijs (studioEGT)

With special thanks to the Nederlands Muziek Instituut, the Leo Smit Stichting, Eltjo de Lange, the Henri Moerel Foundation, the Gravin van Bylandt Stichting, László Tréfas, Ewa Briefjes-Cudowska, Prof. Tony Kirby & Sara Kirby-Nieweg

www.thehaguestringtrio.com

www.cobrarecords.com

Henri Moerel Foundation

GRAVIN VAN BYLANDT
STICHTING

COBRA 0065